

vore Jernbaner, vel at mærke paa forstandig Maade efter rimelige Principer og efter en fornøftig Forberedelse, og at vi ikke bør anlægge vor finantzielle Status saaledes, at vi i den Henseende ikke kunne affe de fornødne Midler til Afdrag og Renter. De øvrige Bemærkninger med Hensyn til Stillingen til Toldloven tør jeg ikke komme ind paa, dem skal jeg overlade til andre ærede Talere, navnlig til den ærede Ordfører. Det forekommer mig kun, at det ærede Medlem ser Stillingen noget skjævt, naar han truer os med at nedlægge Arbeidet, hvis vi ikke vedtage det af ham anbefalede Forslag. Jeg vidste ikke, det var os, der søgte Traktaten gennemført eller søgte at faae Tolden paa Vin nedsat for at faae Told paa Ol og Brændevin i Stedet. Jeg troede, det var fra anden Side, man ønskede det, men det havde vi jo set før, at man nedlægger Arbeidet fra den Side, hvortil det ærede Medlem hører, og heller ikke det, tror jeg, kan affrætte os. I det Hele taget ere vi temmelig rolige ved Stillingen, hvorledes end de Herrer ville tage den; vi ere vant til saa mange besynderlige Ting fra den Side, at jeg tror overhovedet, Intet skal overraske os, heller ikke det, som det ærede Medlem bebudede; det bliver de Herrer's Sag.

Scharling: Jeg vil blot bemærke, at jeg ikke har truet med at nedlægge Arbeidet; jeg har kun sagt, at jeg ikke ser, der med nogen Nytte kan stilles Vædringsforslag fra vor Side, før vi faae fuld Klarhed over det finantzielle Resultat af Nertallet's Forslag, og at dertil først og fremmest hører Afgjørelse af de to nævnte hvilende Lovforslags Skæbne, og derfor har jeg udtalt, at det selvfølgelig ikke kan nytte, at vi ensidig fra vor Side ville søge at gøre Forhandling, naar der ikke fra modsat Side vises nogen Bestræbelser for at naae til en Forstaaelse under en saadan Forhandling.

Holstein: Jeg havde ikke tænkt mig at deltage i denne Debat, men jeg har dog ikke villet lade Mødet i Dag gaa forbi uden at gjøre et Par Bemærkninger til denne Sag, som jeg omfatter med samme Interesse som hidtil. Jeg skal ikke fragaa, at jeg betragter den spanske Handelstraktats Afslutning som en Sag af Betydning for vort Land, for vore kommercielle Interesser, og at jeg ligesom for et Aar siden, da jeg udtalte mig derom ved Finantslovens første Behandling, ser et langt større Spørgsmaal deri end et islandsk Fiskehandels-spørgsmaal. Jeg skal dog, forinden jeg gaar videre, gjøre en lille foreløbig Bemærkning, mest en orien-

terende. Naar en Mand bestiller en Frakke hos en Stræder, og han saa faar et komplet forstaaet Exemplar af Frakken, sjet paa en Mode, som ingen andre Menneker i Verden bruger, en Frakke, som egentlig slet ikke er til at gaa med, saa tror jeg, at alle Menneker ere enige om, at man sender Frakken tilbage og forlanger den gjort om, eller, hvis det ikke kan ske, kasserer den, og naar saa Stræderen vil svare, at det er en høist urimelig Kunde, som det ene Aar forlanger en Frakke og saa, naar han faar den, ikke vil have den, ville Alle vist indrømme, det er en høist aparte Stræder. Dette blot til Belysning af, hvem der er kompromitteret, — det er fremkommet saa mange Gange — de, der have forlangt Traktaten, eller de, der have bragt den i Stand. Jeg antager, man er enig med mig i, at ingen Anden er kompromitteret end Stræderen, og desfor Manden ikke vil indrømme det, saa er det et Tegns paa, at han ikke blot er en daarlig Stræder, men ogsaa en daarlig Vogiker. Nu er det jo Noget, som vi Alle synes efterhaanden at være blevne enige om — ogsaa den høitærede Minister — at denne Traktat er en daarlig Traktat, en Traktat, der egentlig, saaledes som den høitærede Minister siger, er afsluttet saa godt, som man nu kunde faae den under de ugunstige Forhold, eller med andre Ord, den giver os ingen Fordel, men frier os for visse Ulemper, som vi vilde faae, hvis ikke sit Traktaten. Jeg vil ikke nærmere komme ind paa at paavise, hvori denne Traktats Mangler bestaa. Det er sagt saa tidt baade af den ærede Ordfører (Tauber) og af det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 7de Valgkreds (C. Hage), at der ikke er nogen Grund til at komme dertil igjen. Grundene, hvorfor den synes at være blevet saa slet, forekommer mig kunne subsummeres under tre Hovedsynspunkter. Det er klart, at disse Forhandlinger, der ere førte vedrørende denne Traktat, ere førte uden Interesse for at bringe Traktaten til Veie fra dansk Side. De ere førte med en utaalelig Grad baade af Sænderægtighed og Uigegyldighed for at skaffe sig Underretning om, hvorledes Sagerne stod, hvad man kunde opnaa, og hvad man burde opnaa. Jeg veed ikke, om de Herrer have lagt Mærke til af den Rebegjærelse, der foreligger som Bilag til Betænkningen, at det Gæste, der her gjøres fra vor Side, det er i Løbet af et helt Aar at spørge, om hvorvidt, naar og hvorledes Spanien vil forhandle, og samtidig med, at man indskrænker sig hertil, lyder der Klager her i Rigsdagen — det kom frem under Finantslovens 1ste Behandling — over, at vi ikke have en Gesandt i Spanien, det var gaaet saa lidet